

Hisset

– CananKorkmaz · 07 Nisan 2012

Gör!

İlk ihanetim bu kendime
Sevmelerine inat vuruyorum karanlıkları
Pranga niyetine bileklerime.
Vebali ödenmemiş sevilerinde
Kin tutmaz yüreğimde
Tek celselik davalar göz göz odalarına bilincimin
Bu ilk cinayetim!
Kurşun işlemez yüreğimi ilk teslim edişim avuçlarıma alıp
İlk sunu bu!
Avazım çıktığı kadar susuyorum ellerinde emanet
Üryanım şakaklarında
Gör her yansımana baktığında aynaya!

Duy!

Gökkuşağını astığım duvarlarımdan
Gri bir renk olup süzülüyorsun
İçime dolan güneşle
Sana saçmak isterken ışıklarımı
Küçülüyor varlığın siyah bir gölge kalıyorsun her seferinde
Saplantısı kara bir hançer olsa da mirasın
Her zerresi tanır seni bu şehrin sokaklarının
Sanadır martların acı çığlıkları
Vuruğunda sabaha ışıkları karanlıkların

Dokun!

Günlerin yırtıldığı gecelerde
Güneşe vuran kırılmış bir gül yaprağı titreklığı sesim.
Ay huzmeleriyle süzülüp yağacağım saçlarına
Bir sokak kedisi titreklığında dolanacağım
Ayaklarına
Rüzgar olup çalacağım kapını

Yağmur olup öpeceğim dudaklarından

Tat!

Üç kuruşluk nefesimde
Çılgılığı yankılanır duvarlarıma çarpıp gelen sükûnetimin
Tutsağiyim yasak söylemlerin
Kimsesiz bir papatya ezikliğinde soluyorum zamanı
Yalanlara kundaklıyorum günlerimi
Seni içtiğim sayfalardan
Seni kusuyorum dizelere
Bulansın tenime yokluğun, izi kalsın susuzluğunun

Kokla!

Gittin(mi)?

Sen kokar gecem baştan sona
Sana uzandığım uykularda
Çokluğunun yokluğunda eriyorum
İşgal atında depremlere alışkın bedenim
Artçılar ıslık sesidir şimdi

Dön!

Yine beş duyunla sev beni...

Canan Korkmaz